

[Morten Lange.]

tale om nogen enig vedtagelse her i tinget. Vi har hvert år sat os imod kornloven, og der skal en ganske afgørende ændring til, for at vi ikke opretholder denne stilling. Kornloven er karakteriseret ved sin indviklethed og sin urationelle opbygning, og jeg er temmelig sikker på, at hvis vi virkelig går den igennem, vil vi kunne luge det meste af det væk og erstatte det med langt, langt bedre bestemmelser.

Mose Hansen: Dansk landbrug står i dag som tidligere over for en række uløste problemer, som både kan være af kortsigtet og langsigtet karakter, og det er jo sådan, at disse problemer for en stor dels vedkommende kun kan løses ad lovgivningens vej. Landbrugserhvervets forhold drages derfor ofte i disse år stærkt frem i den offentlige debat, hvilket må tages som et udtryk for en erkendelse af, at landbrugets fremtidige produktionsmæssige stade er af stor betydning for dansk samfundsøkonomi.

Under hensyn til denne landbrugets betydning i dansk samfundsøkonomi har det derfor været nødvendigt i en årrække at gennemføre forskellige lovmæssige økonomiske foranstaltninger for at bedre på dansk landbrugs svigtende indtjeningsevne, som jo er en følge af den subsidieringspolitik, der føres i vore konkurrence- og samhandelslande, en beskyttelse, der først og fremmest går ud på at hjælpe de landmænd, som er hjemmehørende i disse lande.

For samfundet må det så efterhånden stå klart, at når der ydes støtte til landbruget i disse år, skal dette ses i sammenhæng med de muligheder, vi har for at opretholde økonomisk vækst og fuld beskæftigelse, der jo bl. a. er afhængige af landbrugets muligheder for at opretholde sin eksport til lønnende priser. Forudsætningen for landbrugspolitikken må være, at landbruget opnår indtægter og sociale goder i lighed med andre erhverv. Landbrugspolitikken må derfor have det langsigtede mål, at der foretages en tilpasning af produktionen til de mulige afsætningsforhold. Af hensyn til såvel landbruget som samfundet som helhed er det af afgørende betydning, at der findes en målsætning i de støtteordninger, der gennemføres for landbruget, idet en afvikling af støtteordningerne

ikke kan anses for mulig inden for den nærmeste fremtid. Samtidig bør de støtteordninger, der gennemføres, tilvejebringe grundlaget for, at landbruget tilpasses de ændrede forhold, så en afvikling af støtteordningerne med tiden kan finde sted.

De mange love om landbrugsstøtte til forbedring af landbrugets indtægtsforhold har deres udspring i daværende statsminister H. C. Hansens løfte i 1956 til landbruget under arbejdsforhandlingerne. Løftet gik som bekendt ud på, at såfremt landbruget ikke kunne bære de gennemførte lønforbedringer, skulle der gennemføres foranstaltninger, som kunne afbøde arbejdsforligets virkninger. Den første ordning, der havde det givne tilsagn som baggrund, var kornordningen, der gennemførtes i 1957-58. Siden 1958 har vi haft kornordninger, der kun har haft gyldighed i ét år ad gangen.

Forudsætningen for brødkornsordningen var ikke alene, at den skulle være en foranstaltning, der tilstræbte en brødkornspris, som svarede til produktionsprisen, men at den samtidig skulle medføre en besparelse i udenlandsk valuta.

Medens alle de andre landbrugsordninger, der har været gennemført, har været 2-årige, har kornordningen kun haft gyldighed i ét år, og derfor har landbruget efter min mening aldrig kunnet tilrettelægge en langsigtet produktion ud fra de vedtagne love om en kornordning. Derfor er der gennem årene sket en forøgelse eller en forminskelse af brødkornsarealerne, alt efter hvorledes landmændene om efteråret bedømte mulighederne for, hvad den efter vintersædens såning foreslåede kornordning ville indeholde af forbedringer, og om der i loven kunne forventes en tilnærmelse af foderkornsprisen til brødkornsprisen.

Når en lov således først vedtages længe efter vintersædens såning — og som oftest også først efter foderkornets såning — er det ikke underligt, at danske landmænd står usikkert i deres dispositioner — ikke mindst, når det gælder spørgsmålet om at tilrettelægge produktionen, ikke alene med hensyn til foderkorn, men måske også med hensyn til avl af andre afgrøder. Landmændene står også usikkert over for, hvor investeringerne skal finde sted. De unge landmænd står endelig også usikkert